

De 1^e winst voor het 1^e team in de 1^e klasse

Verslag **De Pion 2 – WSC 1** gespeeld op 15-2-2000:

1w Peter Wijnand	1 - 0	H.Enserink
2z Ruud de Groot	1 - 0	P.Muiser
3w Wim Birkhoff	½ - ½	A.van der Eyden
4z Jan-Willem Thurkow	1 - 0	M.de Rue
5w Ton Holdorp	1 - 0	W.Paymans
6z Harry Boom	0 - 1	W.Haggenburg
7w Dick Spel	0 - 1	J.de Lange
8z Wim Blijstra	0 - 1	R.Vulsma

WSC 1 4½ - 3½ Pion 2

De eerste die zijn stukken weer kon opbergen was **Ton**, zijn partij ging als volgt: **1.d4 Pf6 2.c4 d5 3.Pc3 c6 4.cxd5 cxd5 5.Pf3 Lg4? 6.Pe5 e6? 7.Da4+ Pd7 8.Lg5 Le7?!** deze zet werd algemeen gezien als de boosdoener, maar er was al geen redding meer mogelijk, bijv. Lh5 9.e4! Le7?! [ook Tc8 10.Lb5 Tc7 11.Pxd7 verliest] Lxf6 Lxf6 11.Pxd7 Dxd7? 12.Lb5 **9.Lxf6** en omdat zwart zag dat dit een stuk verliest door Lxf6 10.Pxg4, gaf hij op.

Ondanks dat ik er steeds weer op aandrang om agressief te spelen, kan je het ook overdrijven: de tegenstander van **Ruud** probeerde het met een pionnenstorm op de koningvleugel terwijl zijn koning nog in het centrum stond. Helaas voor hem kwam Ruuds tegenaanval op de damevleugel wat eerder, ondanks dat zijn stukken na 14 zetten nog allemaal op de onderste twee rijen stonden. Schijn bedroog in dit geval. Nadat wit de dames had afgeruild en toen ook nog het centrum probeerde open te gooien met de koning nog steeds in het midden, kwamen de zwarte stukken van alle kanten binnen vallen. Toen hij op de 23^e zet eindelijk rokeerde was het doek al gevallen.

Peter speelde weer zijn Blackmar-Diemer gambiet, en deze keer koos zwart er voor om niet voor pionwinst te gaan maar direct de tegenaanval te kiezen wat hem altijd wat makkelijker spel geeft. Desondanks kwam wit niet slecht uit de opening, maar wel met een pion achterstand. Vanwege de onbekendheid van mijn tegenstander met de stelling kostte hem dat echter veel bedenktijd, wat later in de partij kon worden uitgebuit doordat hij onder tijdsdruk fouten ging maken.

Ook **Wim** Birkhoff behield zijn ongeschonden status van dit seizoen, hij kwam goed uit de opening maar kwam toch onder druk te staan doordat hij niet actief genoeg speelde en zelfs zwart meer ruimte gaf door stukken af te ruilen. Op de 38^e zet stond zwart waarschijnlijk gewonnen maar doordat hij z'n verdediging veronachtzaamde kon Wim ontsnappen met eeuwig schaak.

Een Nimzo-indische verdediging kwam weer op het bord bij **Jan-Willem**, helaas kwam ook hij desondanks onder zware druk te staan, maar wist dit toch nog te neutraliseren voordat wit op de 32^e zet pardoes stukwinst toeliet. Deze was toen te verbouwereerd om het verlies te beperken tot een paard en verloor vlak daarop ook nog een kwaliteit zodat hij nu een volle toren achter stond. Hij speelde nog verder, tegen beter weten in, en verloor 15 zetten later op tijd in een vreselijke stelling.

Harry ging iets te frivol met zijn tijd om, op de 33^e zet ging hij door de vlag in een slechtere, maar misschien verdedigbare stelling.

Dick ging de laatste vijf minuten in met een gelijke stelling, lette daarna echter meer op zijn positie dan op de voorttikkende seconden, het gevolg was dat hij in gewonnen stand op tijd verloor.

Vlak voor het einde overzag **Wim** Blijstra een eenvoudig mat in een ongeveer gelijke stelling.

Peter Wijnand